

топлата ласка. После майката ги остави да си играятъ, а сама се схлузи и изчезна въ листака, навѣрно, за да си набере плодове или сочни вкусни клонки и листа.

Насочихъ вниманието си на друга страна.

Отсреща, въ чатала на едно разкривено сухо дърво, бѣ приседнала вече друга майка съ едно горилче. То лежеше въ скута ѝ съвсемъ мирно, а тя чоплѣше и оглеждаше внимателно кожата му. Отвждъ поляната, на единъ ниско наведенъ клонъ, се изкачи и клекна една мжжка горила. Огледа се внимателно, видѣ кжде има нѣщо за лапане, скочи, изчезна въ поляната, откъсна го и пакъ се върна, за да го изяде съ нескривано удоволствие. Като че бѣше нѣкой придиричивъ гражданинъ, който оглежда градината си и си подбира листа отъ салата.

Най-малко тридесетъ горили шетаха изъ тая поляна, но азъ дълго време не можахъ да видя нито една повече отъ тия мои първи познайници.

Понѣкога, откъмъ падналото дърво, се обаждаше важенъ, заплашителенъ гласъ. Тамъ навѣрно бѣше водачътъ на стадото, който поддържаше редъ всрѣдъ подчиненитѣ си. На друга страна, около група тлъстокори фиданки съ тежки месести листа, нѣколко пѣти се разнесе сърдито хърмърене, по едно време оттамъ се дочуха и удари отъ плесници по гърдитѣ. Горилата, която бѣ открила тамъ тлъста закуска, разпждаше съ викове и бойни удари всички лакомци, които присѣгаха къмъ нейната горска трапеза.

Така скритъ, цѣлъ часъ се любувахъ на чудната картина изъ животинското царство, която малцина бѣли ловци сж имали щастие да наблюдаватъ.

По едно време задъ менъ изшумѣха едва чуто сжчки.

Бѣха приятелитѣ ми. Тѣ се бѣха притаили задъ менъ, но нѣкой отъ тѣхъ бѣ мръдналъ. Шумътъ бѣ едвамъ доловимъ и за най-изострения слухъ. Но доста-